

stillet af 3 ærede Medlemmer under Nr. 9 a, og som gaar ud paa at lade Bestemmelsen om de omstrefende Hunde gaa ind i det tredje Stykke og saa lade hele denne direkte Anvisning paa at bruge Skydevaaben falde bort ved at ubelade det sidste Stykke. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende anbefale det ærede Thing at vedtage det sidstnævnte Forslag, og deraf skjønner jeg, at det maa blive en Følge, at Forslagene under Nr. 9 og 10 falde bort af sig selv. — Hvad Forslaget under Nr. 11 angaar, da har jeg egentlig aldrig kunnet tænke mig, at der ikke under „færdes“ skulde indbefattes baade at gaa, ride og kjøre. Jeg kan ikke se Andet end en ren Redaktion deri, naar man vil have, at det skal hedde „gaa, ride eller kjøre“ i Stedet for „færdes“, men det er ikke af de Ting, der i ringeste Maade skal møde Modsigelse fra min Side; ønsker man at forandre Udtrykket, saa for mig gjerne. — Med Hensyn til Vædringsforslagene Nr. 12 og 13 ville ærede Medlemmer erindre, at jeg har begjert delt Afstemning over Vædringsforslaget Nr. 12, og min Grund dertil er den, at jeg ikke kan anbefale det høie Thing at gaa ind paa den første Del deraf om en Nedsættelse af Minimumsbøden fra 24 Sk. til 16 Sk. Dette er jo en Skønssag; men jeg skjønner ikke, at 24 Sk. overhovedet er for høi en Mult for den Slags Overtrædelser, som der her er Spørgsmaal om. Jeg har ikke hørt nogen tilstrækkelig Begrundelse deraf, og i alt Fald ser jeg ikke, hvorfor man vil have Minimum nedsat i de Tilfælde, hvor der hyppigst kan blive Brug for Loven, og derimod ifølge Vædringsforslaget under Nr. 13 vil lade det blive ved de 24 Sk. i et Forhold, hvor der vel sjældent vil blive Spørgsmaal om Anvendelse af Loven. Naar jeg derimod ikke ubetinget modsætter mig den sidste Del af Forslaget under Nr. 12 om Forhøielse af Maximum for Bøden fra 1 til 2 Rd., da er det, fordi Spørgsmaalet, om man skal gaa ind paa en saadan Forhøielse, efter min Mening staar i en vis Forbindelse med det Spørgsmaal, som ligger for under Vædringsforslagene Nr. 26 og 28, nemlig om man vil fastholde den private Paatale for de i § 8, første Punktum, ommeldte Forseelser, eller

om man vil overgive dem til den offentlige Paatale. Jeg er nu i denne Henseende aldeles i Modstrid med de ærede Herrer Jurister og Politimestre baade i dette Thing og i det andet Thing. Jeg anser den Bemyttelse, som i § 8 er givet Landbrugeren, for at være af meget liden Bigtighed, saafremt man hæfter den til den Banffelighed, som det som oftest vil have, naar man selv skal forfølge den Slags Sager. Jeg tror ikke mere paa Chikane i denne Henseende end i mange andre; men jeg siger, at erkjender man, at Landbrugeren fordrer en Bemyttelse i denne Henseende, hvilket jeg tror, at intet Menneske tør benægte, da skal man ikke svække denne Bemyttelse saa betydelig, som det vil ske ved at sige: Vær saa god, Paatalen kan Du selv besørge; thi Følgen deraf er, at Netsmidlet bliver ubrugeligt eller i alt Fald af den Bessaffenhed, at man ikke let salder paa at bruge det. Jeg mener altsaa, at ville ærede Medlemmer stemme for Forslagene under Nr. 26 og Nr. 28. — og jeg skal her tillade mig at bringe i Erindring, at et tilsvarende Forslag i saa Henseende faldt i Landstinget med lige mange Stemmer — da finder jeg ikke nogen tilstrækkelig Grund til at gjøre Forandring her, og navnlig ikke til at sætte to forskjellige Sætter, enten Forseelsen begaas i Klitterne eller udenfor Klitterne; men vil man beholde den private Paatale, da er det saa langt fra, at jeg kan dele den Betragtning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad) udtalte, at man ogsaa, hvor Paatalen var privat, bør lade Bøden tilfalde de Fattiges Kasse, at jeg tværtimod finder, at der i dette Moment, at Bøden tilfalder Klageren, er en Grund til at forhøie Maximum, saaledes at Dommeren vil være i Stand til at tage Hensyn til Omstændighederne og klapse den Vedkommende tilbørlig af, naar han maatte have fortjent det, ligesom der ogsaa, naar Maximum forhøies, vil være givet Leilighed for Dommeren til i hvert enkelt Tilfælde at tillægge den Forurettede dog nogen Godtgjørelse for den Uleilighed, han maa have med at bringe Sagen ind for Domstolene. Dersom altsaa ærede Medlemmer ville stemme for Forslagene under Nr. 26 og Nr. 28, da